

EL FILL DEL REI BALTASAR

(Obra de teatre per a nens i nenes de Cicle Mitjà)

Adaptació: Anna Mª Sabaté Viña

SINOPSI: El rei Baltasar vol anar a portar un regal al príncep de la pau, que va nèixer la nit de Nadal. El seu fill el vol acompanyar, però el pare no accedeix. Iremus, el fill, és un nen atrevit i valent i decideix anar-hi pel seu compte. De camí, es troba persones que necessiten aquells regals que ell vol regalar al príncep de la pau, que ha nascut. Quan arriba al lloc, es troba amb el seu pare, que lluny de renyar-lo, li fa veure que no cal regalar coses materials sinó que el millor regal és la bondat i el bon cor.

PERSONATGES: (14)

Narrador/a 1

Narrador/a 2

Baltasar

Criat 1

Criat 2

Iremus

Gent gran 1

Gent gran2

Dona

Joan

Nen/a 1

Nen/a 2

Melcior

Gaspar

EL FILL DEL REI BALTASAR

NARRADOR/A 1: En un temps molt llunyà, vivia un rei anomenat Baltasar. Aquest rei, no solament era un rei extraordinàriament amable i bondadós, sinó que també era un dels més intel·ligents que mai havien regnat a l'Orient. Un mag savi li havia ensenyat a observar el curs dels astres.

NARRADOR/A 2: Des d'aleshores, cada nit pujava a la torre més alta del seu palau i llegia els estels. Ell podia saber si aquell any, hi hauria bones o males collites, o bé inundacions, solament mirant els estels. Un vespre, va descobrir un estel més lluent que tots els altres; un estel que el rei Baltasar no havia vist mai. Llavors va anar a buscar un llibre que li havia regalat el rei Gaspar i va llegir:

BALTASAR: Apareixerà un estel tan gran i lluent, que mai cap home haurà vist. Aquest estel simbolitzarà que ha nascut un príncep que regnarà sobre el cel i terra, i portarà la pau als homes. *(Mirant de cara al públic)* També jo vull la pau i estic en contra de les batalles i les guerres. El que faré és anar a veure aquest príncep de la pau, ben de pressa!

NARRADOR/A 1: Ben de pressa, es va posar la corona, es va guarnir amb la seva capa, va córrer cap al pati i va manar als criats que li preparaessin camells i cavalls per un llarg viatge.

BALTASAR: Si us plau criats! Prepareu-me cavalls, camells i una mica de menjar.

CRIAT 1: On aneu, Rei Baltasar?

BALTASAR: Encara no ho sé però seguiré un estel. Solament sé, que ha nascut el príncep de la pau!

CRIAT 2: Us podem acompanyar?

BALTASAR: Oh! És clar que sí!

CRIATS: Vinga, preparem-nos per marxar!

NARRADOR 2: Aviat els cavalls van estar ensellats i a punt de marxar. El soroll que feien va despertar al petit príncep Iremus.

IREMUS: *(Sortint a escena)* Què és aquest soroll? *(Mirant al seu pare)* On aneu, pare?

BALTASAR: Fill meu, els astres m'han dit, que el príncep de la pau acaba de

néixer i li vull fer un regal.

IREMUS: M'agradaria acompanyar-te, pare. Què puc venir?

CRIATS: Sí, deixi'l venir!

BALTASAR: No pot ser fill, ets massa petit. Torna-te'n al llit!

(Iremus es va quedar molt disgustat amb la negativa del seu pare, però com era un nen molt valent i despert, va decidir seguir l'estel).

NARRADOR 1: La caravana es va posar en moviment i es va anar allunyant. Iremus volia tornar a la seva habitació, però va canviar d'opinió.

IREMUS: Jo també vull veure al príncep de la pau. L'estel també m'ensenyarà el camí. Em vestiré i agafaré les meves tres coses preferides. A veure...*(fa que busca)* Sí! El meu llibre d'històries. Ah! I aquí està la meva flauta preferida! *(buscant)* Mira! També li regalaré el meu recull de danses!.

NARRADOR 2: Iremus, amb tot el seu equipatge, es va posar en camí. Va anar seguint l'estel durant hores i hores, fins que es va trobar amb un grup de gent gran.

IREMUS: Hola! Què us passa que feu aquesta cara?

GENT GRAN 1: Mira xicot! Ens hem fet grans i com el cos ja no ens deixa fer coses, ens avorrim molt!

IREMUS: Jo no m'avorreixo gens amb el meu llibre d'històries. Si voleu, us en puc llegir una!

GENT GRAN 2: Si no et sap greu...ens aniria molt bé.

(Iremus es posa a llegir una de les històries del llibre. Quan acaba tothom es mostra alegre).

GENT GRAN 1: Oh! Què bé ens ho hem passat!

GENT GRAN 2: Feia temps que no gaudíem tant!

IREMUS: Doncs...teniu! Us regalo el meu llibre!

NARRADOR 1: La gent, molt agraïda, va desitjar bon viatge al nostre amic. Iremus va continuar caminant fins que es va fer de nit i va arribar a un poble petit. Va trucar a una casa i va demanar si es podia quedar a passar la nit.

IREMUS: Què podria passar la nit a casa vostra?

DONA: No, ho sento, però es que tinc el fill malalt i li convé descansar.

IREMUS: Però no seré cap molèstia! Fins i tot, li podria fer companyia!

DONA: Està bé, però quan el Joan es mostri cansat, et retires i te'n vas a dormir.

IREMUS: Com vostè mani.

NARRADOR 2: La dona va accedir i va deixar entrar a Iremus a la cambra o estava el nen malalt.

JOAN: Oh! Quina flauta tant bonica! Com m'agradaria tenir-ne una!

IREMUS: Si? Doncs, te la regalo! Perquè la teva estada al llit no sigui tan pesada.

JOAN: Ohhh... Moltes gràcies!. No saps el favor que em fas. No et pots imaginar com en són de llargs els dies, quan no et pots moure i no pots sortir a jugar.

NARRADOR 1: L'endemà al matí, Iremus va marxar molt content d'aquella casa, però encara n'estaven més la mare i el Joan per aquell regal. Iremus va continuar el seu viatge fins que es va trobar a un grup de nens/es que estaven molt tristos.

IREMUS: Hola! Què us passa?

NEN/A 1: Doncs, que ens avorrim molt i no sabem com divertir-nos!

NEN/A 2: No tenim joguines i no sabem cap joc nou que ens entretingui!

IREMUS: Si voleu, jo tinc un llibre de danses i quan estic avorrit, ballo fins que caic esgotat.

NARRADOR 2: Tots els nens van estar mirant el llibre i finalment van ballar una preciosa dansa (*Ballen la dansa*).

NENS/ES 1 i 2: (*Contents*) Oh! Què bé ens ho hem passat! Ballem-ne una altra, ballem-ne una altra...!

IREMUS: Ho sento, no puc. He d'anar a veure el príncep de la pau i no puc quedar-me. Però perquè no us avorriu mai més, us regalo el meu llibre de danses.

NENS/ES 1 i 2: Moltes gràcies, amic. Torna quan vulguis.

NARRADOR 1: Iremus va continuar caminant i caminant content, ja que havia fet feliç a molta gent. Però també una mica trist, perquè no li quedava cap regal pel Príncep de la Pau. Però Iremus va continuar caminant seguint l'estel que resplendia cada cop més fort, fins que va arribar a

un poble anomenat Betlem. Allí es va trobar amb el seu pare, el rei Baltasar, acompanyat dels seus amics Melcior i Gaspar.

MELCIOR: *(Assenyalant)* Mira Baltasar! No és aquest el vostre fill?

GASPAR: No havíeu dit que s'havia quedat a casa?

BALTASAR: Què hi fas aquí, fill meu? No t'havia dit que et quedessis al Palau?

IREMUS: *(Penedit)* Jo també volia fer tres regals a l'Infant, però pel camí els he regalat tots.

(Iremus, amb gestos explica al seu pare, a qui havia trobat pel camí)

NARRADOR 2: Iremus va explicar als tres Reis , què havia passat.

BALTASAR: No estiguis trist fill, has de saber que la teva bona voluntat serà recompensada i el príncep de la pau ho entendrà. Segur que per a ell, la teva bondat serà el més bell regal.

NARRADORS/ES: Tant Iremus com els tres Reis van anar a adorar a aquell nen que va néixer en un estable, per portar la Pau al món.

.....**FI**.....